

jenomu mudromu Čzwejkei, kotrež, déž sebi
Kheizu tvariw jo, do Hubokoseze wuréw ha te
Dno na Skawu zapoivežiw jo. Dežcziki su pa-
dali, Zliwki su pžischli, Wetziki su duhli, ha do
teje Kheize postorkuvali; ha wona nejo panéwa,
dokelž bě na Skawu zavožena ha zasadžena.

Koizdě pak, kiz te moje Swowa swósci, ha
je nietzini, runa ho taikomu wupomu Čzwojkei,
kiz jo tu swoju Kheizu ztvariw na lóchki Pěšk,
na Zemju zivercha bez frutoho Dna. Dežcziki
padachu, Zliwki pžindzechu, Wetziki duhjachu,
ha postorkuvali do teje Kheize; ha wona né-
dém vadže, ha bō žawosne jara wobžkodžena.

Ha déž Jezus telei Rétze dorétzaw bě, czi
Ludžo na tei joho Wutžbe jara ho zpodžiwachu;
pžetož, won jich wutzesche hako jedén taiki, kiz
tu Mócz ma Kazne dawacj, ha niež hako czi Písmá.
Wutženi, kiz te Kazne jenoj wukwaduwachu.

42. Polazumání.

Wustrowenjeno jenoho Wusadnoho.

Wo Židowskim Kraju bě wěsta neschwarna Khoroscz,
wot kotrejž mó wo naschich Krajac hnewémó, kocruž woni
Wusad menuwachu. To bě jena jara zwa Drapa; po
czewém Čzèle na Koži Pučerki ho ržiňachu, ha jědmjachu
ho. Wo tei Žadwawosci tón Wusad k Čjelu ho runasche
rém nam znacém Jétram, toka pak z tej Schelakosczu, zo
te Jétra jenoj na Čjas warnuivu, ton Wusad pak zwosta-
wasče, ha czwojetži Dochléře tejelei Khoroscze zahnacj né-
móžachu. Potaikim bō jara prědka déž jedén Wusadné wu-
strowené; naibóle czi jedénmól wusadni hacj do Smereže
wusadni zwostachu. Ha dokelž tón Wusad jena pžimata
natěniwa Neschwarnoscž bě, nesmedžachu czi Wusadni blíz-
ko k Ludžom kódžicj, dérbjačhu pžed Městom, habé pžede
Wsu wonka wo hěrkach žami bódlicj. Déž pak tola ja-
dilw die jadén Wusadné z božej Madé wopravdje bō wustro-
wené,